

ORNITOLOGISKE BEFARINGER I
VERNEPLAN I/II-VASSDRAG I
TROMS OG FINNMARK SOMMEREN 1992

Espen Dahl
Willy Hjelmseth
Per Gustav Thingstad

ZOOLOGISK AVDELINGS OPPDRAGSTJENESTE

Utredning og forskning innen
anvendt zoologisk miljøproblematikk

Helt siden 1969 har Zoologisk avdeling ved Vitenskapsmuseet, UNIT, påtatt seg oppdrag innen anvendt zoologisk miljøproblematikk. Et laboratorium for ferskvannsekologi og innlandsfiske (LFI) ble da tilknyttet avdelingen. Siden har en også fått en terrestrisk oppdragsenhet.

Avdelingen har derfor i dag et utredningsorgan som blant annet tar sikte på å bistå forvaltningsmyndighetene innen stat, fylker, fylkeskommuner og kommuner med miljøutredninger. Vi påtar oss også oppgaver i forbindelse med utredninger av miljøkonsekvensene av planlagte naturinngrep fra interesserte bedrifter etc.

Avdelingen har i dag faglig kapasitet innenfor fagfeltene

- a) ferskvannsbiologi
- b) fiskeribiologi
- c) ornitologi
- d) småvilt

Avdelingen påtar seg

I Utredning

- a) faunakartlegging
- b) for- og etterundersøkelser ved naturinngrep
- c) konsekvensanalyser av planlagte naturinngrep
- d) biologiske verdivurderinger av arealer

II Ulike forskningsoppdrag

Zoologisk avdelings geografiske arbeidsfelt vil normalt være innenfor Vitenskapsmuseets ansvarsområde; det vil grovt sett si fylkene Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag og Nordland.

Vi ønsker å kunne tilby alle som benytter seg av våre tjenester et faglig arbeid av god standard og til avtalt tid. For å sikre dette, er det ønskelig at oppdrag blir bestilt i så god tid som mulig på forhånd. Spesielt er det viktig å få oversikt over arbeidsoppgaver som krever større feltinnsats så tidlig som mulig på året.

Notat fra Zoologisk avdeling 1993-7

ORNITOLOGISKE BEFARINGER I VERNEPLAN I/II-VASSDRAG
I TROMS OG FINNMARK SOMMEREN 1992

av

Espen Dahl
Willy Hjelmseth
Per Gustav Thingstad

Forsidefoto:
Syngende blåstrupe i toppen av ei bjørk i løvsprett.
Foto: Per Gustav Thingstad

Universitetet i Trondheim
Vitenskapsmuseet
Trondheim, september 1993

ISSN 0803-0146

INNHOOLD

FORORD	5
1. INNLEDNING	6
2. METODER OG MATERIALE	6
2.1. Metodikk	6
2.2. Artsinventar	6
3. UNDERSØKTE VERNEOBJEKTER	21
LYNGSDALSELVA (204/2)	23
NAVITELVA (209/1)	24
BADDERELVA, KVÆNANGSVASSDRAGET OG NORDBOTNELVA (209/2)	29
STORELVA (Burfjorden) (210/2)	30
STORELVA (Stuorrajåkka) (228/1)	33
LANGFJORDELVA (331/1)	34
VESTERELVA (til Meskfjorden) (241/4)	38
NYELVA OG REPPENELVA (RÆPPENJÅKKA) (242/1)	39
4. VASSDRAGENES ORNITOLOGISKE KVALITETER	43
5. LITTERATUR	44

FORORD

Dette notatet presenterer resultatene fra de ornitologiske befaringsene som ble foretatt innen åtte vernetede vassdrag i Troms og Finnmark i tidsrommet 22.6. til 14.7. i 1992. I tillegg til de observasjonene som ble gjort under selve befaringsen er det samlet inn opplysninger om fuglelivet fra lokale kilder.

Espen Dahl og Willy Hjelmseth foretok den aktuelle befaringsen sommeren 1992. De har også skrevet kapittel 3 og tatt alle fotografiene fra de undersøkte vassdragene. Prosjektansvarlig har vært forsker Per Gustav Thingstad. Han er i samråd med de to forannevnte ansvarlig for den endelige vurderingen av de ornitologiske kvalitetene knyttet til de aktuelle vassdragene og for den endelige framstillingen av dette notatet. Vi vil få rette en spesiell takk til alle våre lokale kilder. (De mest "sentrale" står oppført i teksten til artslista fra aktuelle verneobjekt). Disse har gjort det mulig å få samlet inn mange verdifulle tilleggsopplysninger i løpet av den korte befaringsperioden.

Arbeidet er utført på oppdrag fra Direktoratet for naturforvaltning (DN). DN har også finansiert befaringsen og sammenstillingen av dette notatet.

Trondheim, september 1993

Per Gustav Thingstad

1. INNLEDNING

Det foreligger manglende oversikter over hvilke faunistiske kvaliteter som finnes innen mange av våre vernetede vassdrag (spesielt fra Verneplan I & II). Som et bidrag til å rette på dette ble det av DN og NVE valgt ut 8 verneobjekter i Troms og Finnmark, der en i løpet av sommeren 1992 skulle forsøke å kartlegge de ornitologiske verdiene. Oppdragsvirksomheten ved Zoologisk avdeling, Vitenskapsmuseet påtok seg denne oppgaven.

2. METODER OG MATERIALE

2.1. Metodikk

Innenfor den disponible tiden var det stort sett bare mulig å foreta kvalitative registreringer, dvs. at alle registrerte arter innenfor det befarte arealet ble notert. Alle indikasjoner på hekking ble registrert og kategorisert etter Atlas-systemets inndeling, mens forekomsten av de ulike artene ble grovt kategorisert i to grupper (jf. tekst til tabell 1). De supplerende opplysningene som er blitt innhentet fra lokalkjente i enkelte av vassdragene har i noen grad medført at også mer sporadisk forekommende arter likevel har blitt "fanget opp". I Finnmark er dessuten opplysninger fra Atlas-boka fra fylket (Fyleksmannen i Finnmark og Norsk ornitologisk forening, avdeling Finnmark. Udat.) blitt innarbeidet i alle de fire aktuelle objektene.

2.2. Artsinventar

Det foreliggende materialet er presentert i tabell 1-8. Når en skal vurdere slike lister over artsmangfoldet innen ulike vassdrag, er det generelt tre faktorer som må trekkes inn:

1. Geografisk beliggenhet. Vassdragene er delt inn i tre regioner (kyst, skog og fjell). Generelt vil en forvente å finne flest arter innen skogregionen, her er også innslagene av fuglearter knyttet til kultursamfunnet størst.
2. Areal av undersøkt område og innhold av ulike naturtyper. Som blant andre Bevanger (1986) har vist, er det en signifikant korrelasjon mellom antall observerte arter i et vassdrag og arealet av undersøkelsesområdet. Større vassdrag vil vanligvis også ha et større spekter av naturtyper representert enn små, og ettersom det vil være en positiv korrelasjon mellom vegetasjonsmosaikk og artsinventar, bidrar også dette til å trekke opp artsmangfoldet.
3. Tidspunkt for feltarbeidet og omfanget av registreringene. Ulike arter eksponerer seg i ulik grad til ulike tidspunkter i løpet av hekkesyklusen. Dersom en kommer utenom sangperioden for enkelte mer vanskelig visuelt oppdagbare arter, reduserer dette vesentlig sjansen for at de i det hele tatt blir registrert ved en slik befarings.

Tabell 1. Oversikt over registrerte arter i Lyngsdalselva (204/2)

Tegnforklaring:

Hekkekode: A = Ingen indikasjon på hekking
 B = Mulig hekking
 C = Sannsynlig hekking
 D = Konstatert hekking

Forekomst: * = Noen få observasjoner
 ** = Arten synes å være vanlig/typisk for området
 () = Arten er bare registrert på grunnlag av opplysninger fra lokale kilder (Einar Hamvik), eller observert med lavere hekkekode under befaringen

Art	Hekkekode	Forekomst
Storlom	B	(*)
Stokkand	C	(*)
Toppand	A	(*)
Ærfugl	A	*
Laksand	B	*
Siland	B	*
Fjellvåk	D	**
Kongeørn	D	*
Havørn	A	*
Tårnfalk	C	*
Lirype	D	**
Fjellrype	D	**
Tjeld	D	**
Vipe	A	(*)
Rødstilk	C	**
Strandsnipe	C	**
Storspove	C	(*)
Rugde	C	**
Tyvjo	A	(*)
Hettemåse	A	(*)
Sildemåse	A	(*)
Svartbak	A	**
Fiskemåse	D	**
Rødnebbterne	D	**
Ringdue	C	**
Gjøk	C	**
Haukugle	B	(*)
Taksvale	C	(*)
Heipiplerke	C	**
Linerle	C	(*)
Sidensvans	A	(*)
Stær	D	**
Skjære	D	*

Kråke	D	**
Ravn	B	*
Fossefall	C	(*)
Jernspurv	B	**
Sivsanger	C	*
Hagesanger	C	**
Løvsanger	C	**
Gransanger	B	*
Svarthvit fluesnapper	D	**
Grå fluesnapper	D	**
Steinskvett	D	**
Buskskvett	C	*
Blåstrupe	C	**
Gråtrost	D	**
Ringtrost	C	**
Rødvingetrost	D	**
Måltrost	C	*
Granmeis	C	(**)
Kjøttmeis	D	**
Gråspurv	D	*
Bokfink	B	*
Bjørkefink	C	**
Grønnfink	B	(*)
Dompap	A	(*)
Gråsisik	C	**
Polarsisik	A	(*)
Snøspurv	C	(**)

Tabell 2. Oversikt over registrerte arter i Navitelva (209/1)

Tegnforklaring: Se tekst til tabell 1. Lokale kilder: Lars Johan Eira, Ole Mattis Eira, Johannes Iversen, Odd Iversen og I. Reiertsen

Art	Hekkekode	Forekomst
Smålom	C	**
Storlom	B	(*)
Sædgås	B	(*)
Stokkand	B	(*)
Krikkand	C	*
Ærfugl	A	*
Sjørre	A	*
Havelle	D	**
Laksand	C	**
Siland	C	**
Kongeørn	D	(*)
Havørn	D	(*)
Fjellvåk	C	*

Hønehauk	A	(*)
Spurvehauk	A	(*)
Jaktfalk	A	(*)
Dvergfalk	C	*
Lirype	C	**
Fjellrype	C	**
Storfugl	B	(*)
Orrfugl	C	*
Tjeld	B	*
Heilo	C	**
Rødstilk	C	**
Strandsnipe	C	**
Småspove	C	**
Rugde	C	**
Enkeltbekkasin	C	**
Tyvjo	A	(*)
Fjelljo	B	**
Gråmåse	A	*
Svartbak	A	*
Fiskemåse	D	**
Gjøk	C	**
Snøugle	B	(*)
Hubro	B	(*)
Perleugle	B	*
Haukugle	B	*
Trepiplerke	B	*
Heipiplerke	C	**
Linerle	C	**
Gulerle	B	(*)
Varsler	C	*
Sidensvans	A	(*)
Stær	D	(*)
Kråke	D	**
Ravn	C	**
Sivsanger	C	*
Hagesanger	C	**
Løvsanger	C	**
Gransanger	B	*
Svarthvit fluesnapper	C	**
Steinskvett	C	**
Rødstrupe	B	*
Blåstrupe	C	**
Gråtrost	D	**
Ringtrost	C	**
Svarttrost	B	(*)
Rødvingetrost	C	**
Måltrost	B	*
Granmeis	C	**
Blåmeis	B	(*)
Kjøttmeis	C	(*)
Bjørkefink	C	**

Gråsisik	C	**
Sivspurv	D	**
Lappspurv	C	**
Snøspurv	C	**

Tabell 3. Oversikt over registrerte arter i Badderelva, Kvænangselva og Nordbotnelva (209/2)
Tegnforklaring: Se tekst til tabell 1. Lokale kilder: Dag Gjerstad, Gunn Anita Miniggvo og Paul Miniggvo

Art	Hekkekode	Forekomst
Storlom	D	(**)
Horndykker	D	(**)
Storskarv	A	*
Sangsvane	D	(*)
Grågås	D	(*)
Sædgås	D	(**)
Stokkand	D	*
Stjertand	B	(*)
Brunnakke	D	(**)
Krikkand	D	(*)
Skjeand	B	(*)
Gravand	A	(*)
Bergand	A	(*)
Toppand	D	(**)
Kvinand	D	(*)
Havelle	D	(**)
Sjørre	D	(**)
Svartand	D	(**)
Ærfugl	D	*
Siland	D	*
Laksand	C	(*)
Havørn	A	*
Kongeørn	D	(*)
Fjellvåk	D	(**)
Hønehauk	A	(*)
Spurvehauk	A	(*)
Fiskeørn	B	(*)
Myrhauk	B	(*)
Jaktfalk	D	(*)
Dvergfalk	D	*
Tårnfalk	C	*
Lirype	D	(**)
Fjellrype	D	(**)
Storfugl	D	(*)
Orrfugl	D	(**)
Trane	B	(*)

Sothøne	A	(*)
Tjeld	D	*
Sandlo	D	**
Heilo	D	(**)
Boltit	D	(**)
Enkeltbekkasin	D	(**)
Rugde	D	**
Småspove	D	(**)
Strandsnipe	D	**
Rødstilk	D	**
Sotsnipe	D	(**)
Gluttsnipe	D	(**)
Brushane	D	(**)
Fjæreplytt	D	(**)
Myrsnipe	D	(**)
Dvergsnipe	D	(**)
Temmincksnipe	D	(*)
Fjellmyrløper	D	(*)
Svømmesnipe	D	(**)
Tyvjo	D	(*)
Fjelljo	D	(**)
Svartbak	A	*
Gråmåse	A	*
Fiskemåse	D	**
Rødnebbterne	D	**
Skogdue	A	(*)
Ringdue	D	*
Gjøk	D	(*)
Spurveugle	D	(*)
Perleugle	D	(*)
Jordugle	C	(*)
Haukugle	D	(*)
Flaggspett	A	(*)
Dvergspett	D	(*)
Tretåspett	D	(*)
Vendehals	D	(*)
Sandsvale	A	(*)
Låvesvale	A	(*)
Taksvale	A	(*)
Trepipplerke	D	(**)
Heipiplerke	D	(**)
Lappiplerke	D	(*)
Gulerle	D	(**)
Linerle	D	(**)
Varsler	C	(*)
Stær	D	(*)
Sidensvans	A	(**)
Lavskrike	A	(*)
Skjære	D	**
Kråke	D	**
Ravn	D	(**)

Fossekall	D	**
Gjerdsmett	B	*
Jernspurv	D	**
Hagesanger	D	**
Munk	D	(*)
Løvsanger	D	**
Gransanger	D	**
Fuglekonge	A	(*)
Svarthvit fluesnapper	D	(**)
Grå fluesnapper	B	*
Steinskvett	D	(**)
Rødstjert	D	**
Blåstrupe	D	(**)
Rødstrupe	D	*
Ringtrost	A	(*)
Svarttrost	D	(*)
Rødvingetrost	D	**
Måltrost	A	(*)
Gråtrost	D	**
Granmeis	D	(**)
Blåmeis	A	(*)
Svartmeis	A	(*)
Kjøttmeis	D	(**)
Stjertmeis	D	(*)
Gråspurv	D	(*)
Bokfink	D	(*)
Bjørkefink	D	**
Dompap	D	(**)
Grønnfink	D	(*)
Bergirisk	A	(*)
Gråsisik	D	**
Polarsisik	D	(*)
Furukorsnebb	D	(**)
Sivspurv	D	(**)
Gulspurv	D	(**)
Lappspurv	D	(**)
Snøspurv	D	(**)

Tabell 4. Oversikt over registrerte arter i Storelva (Burfjorden) (210/2)

Tegnforklaring: Se tekst til tabell 1. Lokale kilder: Harald Kaasen, Reidar Kaasen og Tor Håvard Sund

Art	Hekkekode	Forekomst
Storlom	D	(**)
Hegre	D	(*)
Sangsvane	A	(*)

Grågås	C	(*)
Sædgås	A	(*)
Stökkand	D	**
Brunnakke	D	(**)
Krikkand	A	*
Gravand	C	(*)
Kvinand	D	(**)
Havelle	D	(**)
Sjøorre	D	(**)
Ærfugl	D	*
Siland	D	(*)
Laksand	D	(*)
Havørn	A	(*)
Kongeørn	D	**
Fjellvåk	D	**
Høsehauk	B	(*)
Spurvehauk	D	(*)
Jaktfalk	C	(*)
Tårnfalk	D	(*)
Lirype	D	(**)
Fjellrype	D	(**)
Storfugl	D	(*)
Orrfugl	D	(*)
Tjeld	B	*
Vipe	D	(**)
Sandlo	B	**
Heilo	D	(**)
Boltit	D	(*)
Enkeltbekkasin	D	**
Rugde	D	(*)
Storspove	D	(*)
Småspove	D	(**)
Strandsnipe	D	**
Grønnstilk	D	*
Rødstilk	D	**
Gluttsnipe	C	**
Brushane	C	(*)
Fjæreplytt	C	(**)
Fjelljo	C	(*)
Svartbak	A	*
Gråmåse	A	*
Fiskemåse	D	**
Rødnebbterne	D	**
Ringdue	D	**
Gjøk	D	*
Perleugle	B	(*)
Snøugle	D	(*)
Jordugle	D	(*)
Haukugle	D	(**)
Grønnspekk	B	(*)
Flaggspekk	D	(*)

Dvergspett	C	(*)
Sandsvale	A	(*)
Trepiplerke	D	**
Heipiplerke	D	(**)
Gulerle	D	**
Linerle	D	(**)
Sidensvans	A	(*)
Lavskrike	B	(*)
Skjære	D	(**)
Kråke	D	(**)
Ravn	D	(**)
Fossefall	D	(**)
Sivsanger	B	*
Hagesanger	B	*
Løvsanger	D	**
Fuglekonge	A	(*)
Svarthvit fluesnapper	D	**
Grå fluesnapper	D	*
Steinskvett	D	(**)
Rødstjert	B	*
Ringtrost	D	(*)
Svarttrost	C	*
Rødvingetrost	D	**
Måltrost	D	**
Gråtrost	D	**
Granmeis	D	(**)
Kjøttmeis	D	(**)
Stjertmeis	C	(*)
Gråspurv	D	*
Bjørkefink	D	**
Dompap	B	(*)
Grønnfink	A	(*)
Bergirisk	D	(**)
Gråsisik	D	**
Polarsisik	D	(**)
Sivspurv	C	**
Snøspurv	D	(**)

Tabell 5. Oversikt over registrerte arter i Storelva (228/1)

Tegnforklaring: Se tekst til tabell 1. Lokale kilder: Annele Mäkinen og Viviann Olsen

Art	Hekkekode	Forekomst
Storlom	D	**
Smålom	C	**
Horndykker	D	(*)
Sangsvane	D	(*)

Ringgås (østlig rase)	A	*
Sædgås	B	(*)
Stokkand	C	(*)
Stjertand	B	(*)
Brunnakke	D	*
Krikkand	C	**
Bergand	B	**
Toppand	C	**
Kvinand	B	*
Havelle	C	**
Sjørre	D	**
Svartand	D	**
Ærfugl	D	*
Siland	C	*
Laksand	C	*
Lappfiskand	B	(*)
Havørn	A	(*)
Fjellvåk	D	*
Jaktfalk	B	(*)
Dvergfalk	D	(*)
Lirype	D	(**)
Fjellrype	C	(**)
Tjeld	D	*
Vipe	B	*
Sandlo	D	*
Heilo	D	**
Steinvender	C	*
Enkeltbekkasin	D	**
Kvartbekkasin	C	*
Rugde	B	(*)
Storspove	C	(*)
Småspove	D	*
Lappspove	D	(*)
Strandsnipe	C	**
Grønnstilk	D	*
Rødstilk	D	**
Gluttsnipe	C	**
Brushane	C	**
Fjæreplytt	B	*
Myrsnipe	C	(*)
Temmincksnipe	D	(*)
Svømmesnipe	D	**
Tyvjo	D	*
Fjelljo	C	(*)
Svartbak	A	*
Sildemåse	A	*
Gråmåse	B	*
Fiskemåse	D	**
Hettemåse	A	(*)
Rødnebbterne	D	**
Ringdue	A	(*)

Gjøk	C	*
Lappugle	A	(*)
Jordugle	B	*
Haukugle	B	(*)
Låvesvale	D	(*)
Taksvale	D	(*)
Trepplerke	D	(*)
Heipplerke	D	**
Lappplerke	D	*
Gulerle	D	*
Linerle	D	*
Stær	D	(*)
Sidensvans	A	(*)
Skjære	C	(**)
Kråke	D	**
Ravn	D	(**)
Fossefall	C	(*)
Jernspurv	C	(*)
Sivsanger	C	(*)
Løvsanger	D	**
Svarthvit fluesnapper	D	**
Steinskvett	D	(**)
Rødstjert	B	(*)
Blåstrupe	D	*
Rødvingetrost	C	**
Måltrost	B	*
Gråtrost	D	**
Granmeis	D	(*)
Lappmeis	B	(*)
Kjøttmeis	B	(**)
Gråspurv	D	(*)
Bjørkefink	D	**
Dompap	B	(*)
Gråsisik	D	**
Sivspurv	D	**
Gulspurv	B	(*)
Lappspurv	D	*
Snøspurv	B	(**)

Tabell 6. Oversikt over registrerte arter i Langfjordelva (233/1)

Tegnforklaring: Se tekst til tabell 1. Lokale kilder: "Hytteteier ovenfor Laggo".

Art	Hekkekode	Forekomst
Storlom	D	**
Smålom	D	(*)
Stokkand	D	*

Krikkand	C	**
Havelle	D	**
Ærfugl	D	*
Siland	B	(*)
Laksand	B	*
Havørn	A	(*)
Kongeørn	D	(*)
Fjellvåk	D	*
Dvergfalk	C	*
Tårnfalk	C	*
Lirype	D	(**)
Fjellrype	D	(**)
Tjeld	D	*
Sandlo	D	(*)
Heilo	D	**
Boltit	D	(*)
Enkeltbekkasin	C	**
Strandsnipe	D	**
Grønnstilk	D	(*)
Rødstilk	C	**
Gluttsnipe	C	(*)
Myrsnipe	B	(*)
Temmincksnipe	C	(*)
Svømmesnipe	D	(*)
Tyvjo	C	(*)
Fjelljo	D	*
Svartbak	C	*
Fiskemåse	D	*
Krykkje	A	(*)
Rødnebbterne	D	(*)
Gjøk	C	**
Haukugle	D	*
Trepiplerke	D	(*)
Heipiplerke	D	**
Lappiplerke	D	(*)
Gulerle	D	*
Linerle	D	**
Stær	D	(*)
Skjære	D	(*)
Kråke	D	*
Ravn	D	(*)
Fossefall	C	**
Jernspurv	C	*
Løvsanger	D	**
Gransanger	B	(*)
Svarthvit fluesnapper	D	*
Steinskvett	D	**
Rødstjert	D	(*)
Blåstrupe	C	**
Ringtrost	B	*
Rødvingetrost	D	*

Måltrost	D	(*)
Gråtrost	D	**
Granmeis	B	*
Kjøttmeis	D	*
Gråspurv	D	(*)
Bjørkefink	D	*
Gråsisik	D	**
Sivspurv	D	**
Lappspurv	D	(*)
Snøspurv	D	(**)

Tabell 7. Oversikt over registrerte arter i Vesterelva (til Meskfjorden) (241/4)

Tegnforklaring: Se tekst til tabell 1. Lokale kilder: Sigurd Ricardsen og Erik Sundland

Art	Hekkekode	Forekomst
Smålom	C	**
Storlom	D	(**)
Sædgås	D	**
Stokkand	D	(**)
Krikkand	D	(**)
Brunnakke	B	(*)
Toppand	D	*
Ærfugl	B	*
Sjørørre	C	(**)
Kvinand	C	(*)
Havelle	D	**
Laksand	B	*
Siland	C	*
Kongeørn	B	(*)
Havørn	A	(*)
Fjellvåk	D	**
Dvergfalk	C	*
Tårnfalk	B	*
Lirype	D	**
Sothøne	A	(*)
Tjeld	D	*
Sandlo	B	*
Heilo	D	**
Vipe	B	(*)
Myrsnipe	B	(*)
Brushane	D	**
Sotsnipe	D	(**)
Rødstilk	D	**
Gluttsnipe	D	*
Grønnstilk	D	**
Strandsnipe	C	**

Storspove	B	*
Lappspove	D	(**)
Småspove	D	(**)
Enkeltbekkasin	D	**
Svømmesnipe	D	**
Tyvjo	B	(*)
Fjelljo	C	**
Gråmåse	A	*
Svartbak	D	**
Fiskemåse	D	**
Rødnebbterne	D	**
Gjøk	C	**
Jordugle	C	*
Haukugle	D	*
Sandsvale	C	*
Heipiplerke	D	**
Trepiplerke	C	*
Lappiplerke	D	**
Gulerle	D	**
Linerle	D	*
Varsler	D	(*)
Skjære	D	*
Kråke	D	**
Ravn	D	**
Fossekall	D	*
Sivsanger	C	**
Løvsanger	C	**
Svarthvit fluesnapper	C	*
Grå fluesnapper	B	*
Steinskvett	D	**
Blåstrupe	D	**
Gråtrost	D	**
Ringtrost	B	(*)
Rødvingetrost	D	**
Måltrost	D	(*)
Granmeis	D	**
Lappmeis	D	(**)
Kjøttmeis	D	*
Gråspurv	D	*
Bjørkefink	D	**
Gråsisik	D	**
Sivspurv	D	**
Lappspurv	D	(**)
Snørpurv	D	(**)

Tabell 8. Oversikt over registrerte arter i Nyelva og Reppenelva (242/1)

Tegnforklaring: Se tekst til tabell 1. Lokale kilder: Sigurd Ricardsen og Erik Sundland

Art	Hekkekode	Forekomst
Smålom	B	*
Storlom	D	**
Sangsvane	B	(*)
Sædgås	D	**
Stokkand	C	*
Toppand	B	(*)
Havelle	D	**
Ærfugl	B	*
Siland	B	**
Fjellvåk	D	**
Jaktfalk	B	*
Tårnfalk	C	**
Dvergfalk	B	*
Fjellrype	D	**
Lirype	D	**
Tjeld	B	*
Sandlo	B	(*)
Boltit	D	(*)
Heilo	D	**
Myrsnipe	D	(*)
Brushane	D	**
Rødstilk	C	**
Grønnstilk	D	**
Strandsnipe	C	**
Storspove	C	(*)
Småspove	C	(*)
Lappspove	C	**
Svømmesnipe	D	(**)
Tyvjo	C	(*)
Fjelljo	D	**
Svartbak	D	(*)
Fiskemåse	D	**
Rødnebbterne	C	**
Jordugle	B	*
Heipiplerke	C	**
Linerle	C	**
Kråke	D	**
Ravn	B	(*)
Fossefall	D	**
Løvsanger	C	**
Gransanger	B	*
Steinskvett	C	**
Rødstjert	C	**
Blåstrupe	D	**

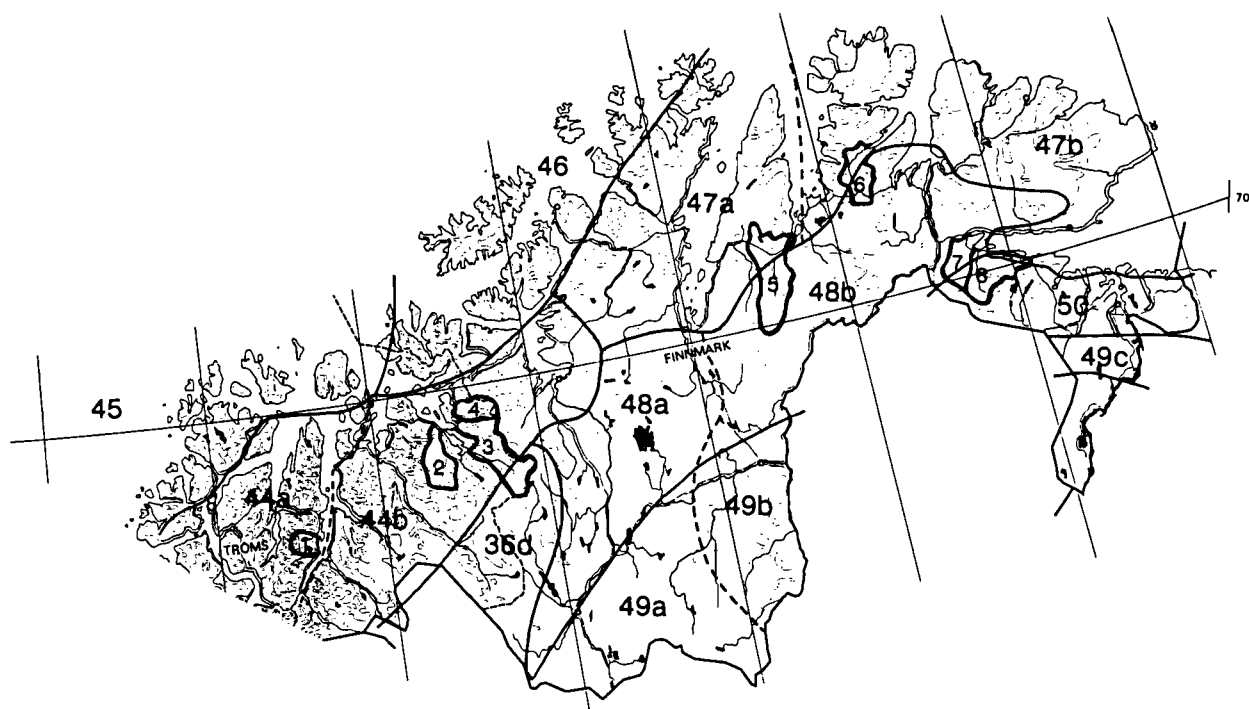
Gråtrost	D	**
Rødvingetrost	C	**
Lappmeis	D	**
Gråspurv	C	(*)
Bjørkefink	D	**
Gråsisik	C	**
Sivspurv	D	(**)
Lappspurv	C	**
Snøspurv	D	(**)

3. UNDERSØKTE VERNEOBJEKTER

Beliggenheten til de 8 aktuelle verneobjektene er vist på figur 1. Deres naturgeografiske tilhørighet (Nordisk ministerråd 1984) er også angitt på figuren. De 4 vassdragene i Troms ligger stort sett innenfor Troms subalpine bjørk-furuskogregion (44), men øvre deler av Kvænangsvassdraget når opp i Nordland, Troms og Lapplands høyfjellsregion (36). Nedre deler av Storelva (Stuorrajákka) og Langfjordelva i Finnmark ligger i Østfinnmarks kystregion (47), men begge starter i Finnmarks submaritime bjørk-furuskogregion (48). Også Vesterfjordelva ligger hovedsakelig innenfor denne regionen. Det samme er tilfellet for det nedre partiet av Reppenelva. For øvrig ligger Reppenelva og hele Nyelva i bjørk-furuskogregionen i Sør-Varanger (50).

De beskrevne karaktertrekkene for de aktuelle naturgeografiske regionene er gjort på grunnlag av Nordisk ministerråd (1984). Opplysninger som er gitt om berggrunnsforholdene i de ulike objektene er hentet fra Sigmond et al. (1984) og de vegetasjonsregionale henvisningene bygger på Dahl et al. (1986).

En del arter blir omtalt som "truede" i teksten som følger. Dette er arter som ifølge Størkersen (1992) har en bestandsstørrelse i landet vårt som medfører at arten enten er direkte truet, sårbar, sjelden eller har en usikker status. Innen de aktuelle vassdragene vil imidlertid en del av disse artene være nokså alminnelig forekommende, slik at tilstedeværelse av arter som havelle og havørn ikke er blitt tillagt vesentlig vekt ved den senere vurderingen.

Figur 1.

Kart over Troms og Finnmark der nedbørfeltene til de 8 verneobjektene, deres vassdragsnummer og verneplannummer er angitt (i parentes). Videre er den naturgeografiske regioninndelingen inntegnet.

1	Lyngsdalselva 204.5Z (204/2)
2	Navitelva 209.3Z (209/1)
3	Baddarelva 209.8Z, Kvænangsvassdraget 209.Z og Nordbotnelva 209.6Z (209/2)
4	Storelva (Berfjorden) 210.Z (210/2)
5	Storelva (Stuorrajákka) 228.Z (228/1)
6	Langfjordelva 233.Z (233/1)
7	Vesterelva (til Meskfjorden) 241.5Z (241/4)
8	Nyelva 242.2Z og Reppenelva (Ræppenjåkka) 242.Z (242/1)

Aktuelle regioner:

36d	Nordland, Troms og Lapplands høyfjellsregion; - indre fjellområder med granitt
44a	Troms subalpine bjørk-furuskogregion; - Harstad-/Lyngen-området
44b	Troms subalpine bjørk-furuskogregion; - Lyngen-/Alta-området
47a	Østfinnmarks kystregion; - området vest for Laksfjord
47b	Østfinnmarks kystregion; - området øst for Laksfjord
48b	Finnmarks submaritime bjørk-furuskogregion; - området øst for Lakselv
50	Bjørk- og furuskogregionen i Sør-Varanger

NAVITELVA (209/1)

Naturforhold

Navitelva ligger i Kvænangen kommune. Nedslagsfeltet strekker seg fra havnivå der Navitfossen løper ut i Kvænangen, sørover til grensa mot Nordreisa kommune 1324 m o.h. ved Beahcegeal-háldi. Vassdraget har et areal på 331 km². De fleste av vannene i vassdraget finnes i østre del av nedbørfeltet. Vuostájávri (867 m o.h.) er Navitelvas kilde innerst mot sørøst. Andre store vatn er Goneldatjávri (736 m o.h.), Junttájávri (835 m o.h.), Veattoaivejávri (734 m o.h.) og Sarvvesjávri (892 m o.h.) som drenerer inn i Navitelva gjennom sideelva Sarvvesjohka (jf. bilde 5). Selve Navitelva drenerer fra sør mot nord og renner i øvre del alt vesentligst i stryk. Fra innløpet av Sarvvesjohka blir løpet noe roligere med meandrerende partier (jf. bilde 6), helt til det ca. 5 km lengre nede, herfra faller det i stryk og fosser mot sjøen.

Geologien i Navitelvas nedslagsfelt er variert. Dominerende bergarter er meta-arkose, gabbro, granodiorittisk gneis og amfibolittisk gneis. Selve dalbunnen inne i Návetvuopmi, dekkes av løsmasser, for en stor del morene.

De større vatna i vassdraget ligger alle over tregrensa (ca. 500 m o.h.), og på flere av dem ligger isen langt over midtsommer. Under tregrensa er skogen dominert av bjørk, hvorav blåbær/krekling fjellbjørkeskog dekker de vesentligste arealer. Langs elva finnes stedvis noe gråor. Ned mot sjøen finnes dessuten et brukbart innslag av osp og furu. Innslaget av myr er imidlertid sparsomt. Over tregrensa er overveiende heivegetasjon og alpint vegetasjonsdekke.

Bosetning i Navitelv-vassdraget er konsentrert til områdene nærmest sjøen. Her finnes dessuten et par gårdsbruk og en campingplass. I tilknytning til reingjerdene inne i Navetvuopmi finnes flere gammer som i sesongen brukes til overnatting. De siste årene er det langs tidligere sti opparbeidet en vegtrasé som brukes av traktorer og firehjulstrekkere hit inn. Fylkesvegen krysser Navitelva ved Navitfossen. Dessuten finnes ei bru der to større kraftlinjer krysser Navitelva sør for Geitfjelltinden. Disse to overføringslinjene skjærer parallelt gjennom nedre del av vassdraget i øst-vest retning.

Dalen er sommerbeiteland for rein og det kan registreres betydelige skader på vegetasjonsdekke som følge av dette (jf. bilde 7).

Ornitologiske forhold

Navitelva ble befart i tiden 24.-26.06. Antall fuglearter observert under befaringa var 50, mens ytterligere 18 arter framkom gjennom kontakt med lokalbefolkninga. Til sammen gir dette 68 arter, og de fleste antas å kunne hekke innenfor vassdraget (jf. tabell 2).

Av sårbare arter kan nevnes kongeørn og havørn som begge hekker i vassdraget. Ut fra en biotopvurdering, er det grunn til å tro at også jaktfalk skal kunne hekke, noe som også underbygges av at området huser en solid rypebestand. Snøugle blir sett fra tid til annen, og er potensiell som hekkefugl i området. Ifølge lokalbefolkninga hadde hubro en stabil forekomst i vassdraget inntil 1950, mens status i dag er høyst usikker. Det samme gjelder også for hønsehauk og spurvehauk.

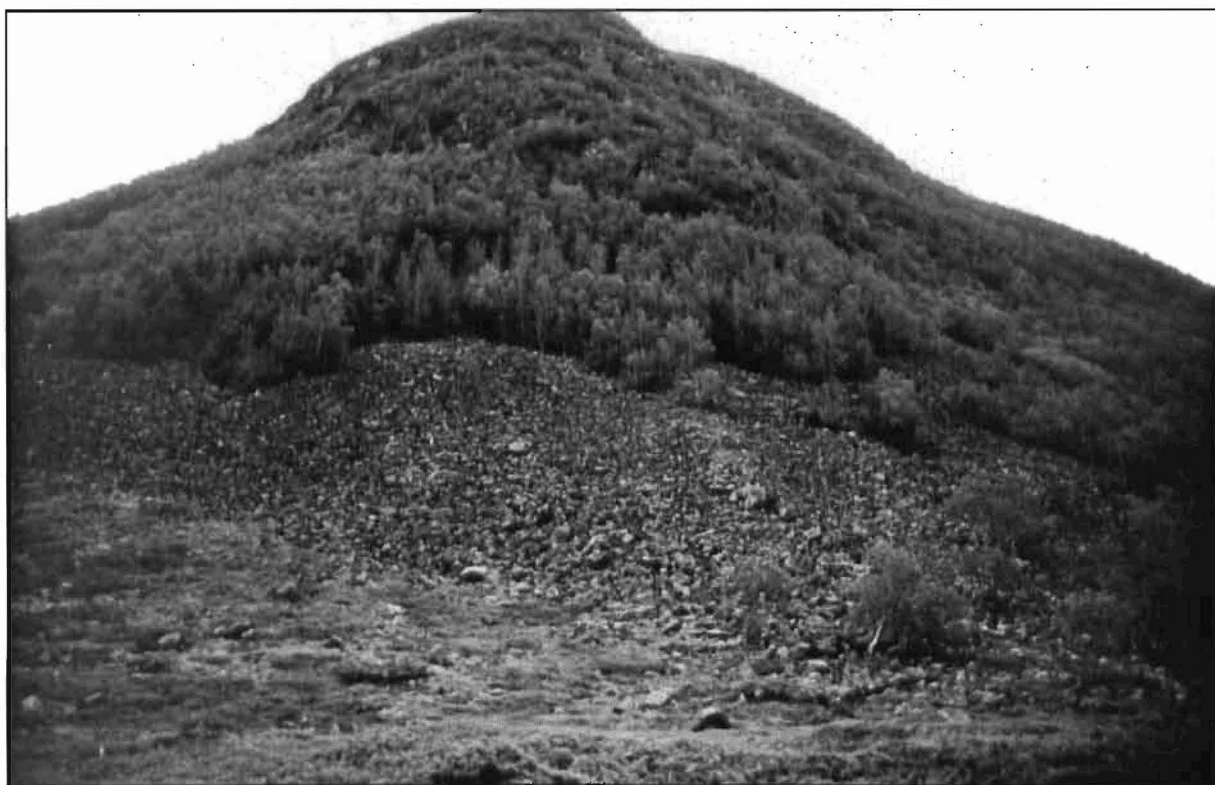
Vassdraget ser ikke ut til å ha særlig verdi for hekkende våtmarksfugl. Ei relativt stri og næringsfattig elv, små myrrealer, samt det faktum at alle større vatn ligger i alpint og lavproduktivt landskap, er sannsynligvis årsaken til dette.

Bilde 1. Førstevatnet i nedre del av Veidalen.

Bilde 2. Utsikt over dalbotn i indre deler av nedbørfeltet til Lyngsdalselva.

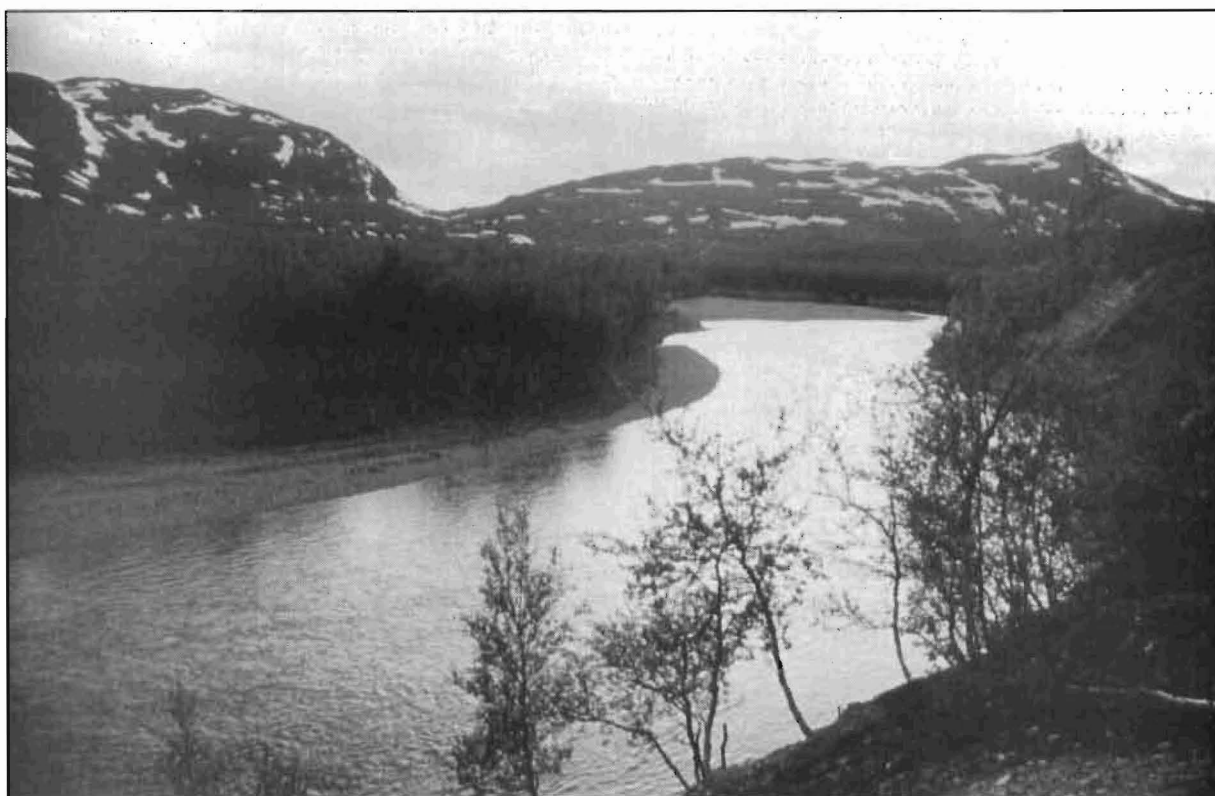
Bilde 3. Ospeholt i blokkmark, nord-vest for Trangen.

Bilde 4. Oversikt mot utløpet av Lyngsdalselva.

Bilde 5. Utsikt nedover Sarvvesjohka.

Bilde 6. Navitelva sett nedover mot Stuora Aibmevarri (t.h.).

Bilde 7. Slitasje etter reinbeite.

BADDERELVA, KVÆNANGSVASSDRAGET OG NORDBOTNELVA (209/2)

Naturforhold

Badderelva, Kvænavngsvassdraget og Nordbotnelva ligger hovedsakelig i Kvænavngen kommune, mindre arealer ligger også innenfor Alta og Kautokeino. De tre elvene har et samlet nedbørfelt på 493,5 km². Nedslagsfeltet strekker seg fra havnivå (for alle vassdragene), med Badderelvas utløp i Badderfjorden som det vestligste, til inne ved Måk'ejav'ri (641 m o.h.) i Kvænavngsvassdragets nedslagsfelt i sør. Mot øst følger nedbørfeltet stort sett fylkesgrensa mellom Troms og Finnmark, og ender sørvest for Guollejavrrre. Herfra bøyer det av nordvestover, via Middavarri (915 m o.h.) til Melkedalen (nordøst for Badderren), områdets nordligste punkt. I vassdragene finnes mange større og mindre vatn. Noen av de største er (i rekkefølge fra sør til nord): Hei'sujav'ri (614 m o.h.), Ballanjav'ri (615 m o.h.), Badajavri (577 m o.h.) alle i Kvænavngsvassdraget; Vuovdegærbetjavri (234 m o.h.) i Nordbotnelva Baddervatnet (558 m o.h.) og Djupvatnet (570 m o.h.) i Badderelva. Kvænavngsvassdraget er det desidert største av vassdragene med sitt nedbørfelt på 309,7 km². Det renner fra sørøst mot nordvest i en relativt rett linje. De største stille partiene finnes i de indre delene av vassdraget. Lenger ned blir elva mer svingete og renner stort sett i fosser og stryk, selv om den er ganske bred enkelte plasser. Det er en relativt stor elveør ved sjøen (jf. bilde 8). Nordbotnelva drenerer nesten rett fra øst mot vest, og hele løpet renner den i fosser og stryk. Også Nordbotnelva har ei relativt stor elveør ved sjøen. Nordbotnelva er det minste av vassdragene med et nedbørfelt på bare 47 km². Badderelva, som er nest størst (136,8 km²), renner fra sørøst-øst og mot utløpet i nordvest-vestlig retning. Elva er stri, med fosser og stryk i dalen ned mot sjøen (jf. bilde 9). Vassdragets øvre deler er ellers temmelig likt Kvænavngselva. Badderelvas nordlige deler grenser mot Storelva (som munner ut i Burfjorden). Både Kvænavngselva og Badderelva har sine dalpregede områder i de nedre halvdelene av vassdragene. Høydeforskjellen er varierende slik at nedslagsfeltene som helhet blir nokså kuperte.

Geologien i området er variert. Kvænavngsvassdraget og Nordbotnelvas nedslagsfelt domineres av meta-arkose, men det finnes blant annet også innslag av amfibolittisk gneiss og meta-gabbro. Mest variert er den rundt Badderelv-området. Her dominerer, i tillegg til meta-arkose, også basalt og grovkornet basalt-tillit, basalkonglomerat, kvartssandstein, siltstein og leirskifer. Innslag av blant annet kalkstein, grafittførende leirskifer og morene finnes ved utløpet til sjøen.

I nedbørfeltene til Kvænavngsvassdraget og Nordbotnelva når skoggrensa opp til ca. 300-400 m o.h. Småvokst, tett furuskog, der krekling og tyttebær er typiske arter, finnes i nedre deler. For øvrig forekommer selje, gråor og bjørk langs elvebredden. Oppover elva blir lauvskogen stadig mer dominerende, med bjørk som hovedtreslag i dalbotnen og i fuktige søkk. Bjørkeskogen er hovedsakelig av blåbær/lågurt-typen. På tørrere partier forekommer en del grove, men kortvokste, furutrær. Det er dessuten enkelte ospeholt i området. I Badderelvas nedbørfelt går skoggrensa på ca. 350 m o.h. Skogen domineres også her av bjørk, med lyng- og heibjørkeskogsutforminger ned mot sjøen, og dessuten med et belte av småvokst furu. Lengre oppe overtar lågurt- og blåbærbjørkeskoger, med enkelte innslag av ospeholt. De øvre deler er ellers temmelig lik de vi finner ved Kvænavngsvassdraget.

Bebyggelsen i Kvænavngselv- og Nordbotnelv-vassdraget finnes i områdene nærmest sjøen. Her ligger blant annet 2 gårdsbruk. Tidligere E-6 går gjennom nederste del av området, og krysser elvene med bru. Det er anlagt en lerduebane mellom elveutløpene (nærmest Nordbotnelva), på sjøsiden av den gamle E-6 traséen. I nedre deler foregår det skogshogst, - med tilhørende skogsbilveier. Ellers finnes det kraftlinjer samt 2 hytter her. Der finnes også plantefelter med gran. På nordsiden av Kvænavngselvas utløp er området benyttet som campingplass. Arealene ved Badderelvas utløp er bebygd, blant

annet med industribygg, og de krysses av E-6 med bru. Vassdragets nedre deler krysses videre av flere kraftlinjer, og det finnes hytter samt noe kulturmark her. Det er også "bygd" traktor-/bilveg helt inn til Baddervatnet.

Ornitologiske forhold

Befaringa av dette objektet ble gjennomført i tidsrommet 27.-29.06. Totalt er det kjent 124 fuglearter fra de tre nedbørfeltene. Av disse er 92 arter kjent kun via meddelelser fra lokalbefolkningen. Brorparten av artene bør kunne forventes hekkende innenfor området (jf. tabell 3).

Av sårbare arter bør nevnes storlom, kongeørn, myrhauk og jaktfalk. Vel verdt å nevne er også fiskeørn - som mulig hekkende. Området byr på gode hekkemuligheter for klippehekkende rovfugl (blant annet observert 2 individer av kongeørn). Havørn og storskarv er sett furasjerende i området. Lappspove bør kunne finnes.

Området har et stort artsmangfold, og må anses å ha betydelig ornitologisk verdi. Innenfor nedslagsfeltet finnes store forekomster av vann- og våtmarksbiotoper, og området er godt representert med tanke på våtmarksfugler.

STORELVA (Burfjorden) (210/2)

Naturforhold

Nedbørfeltet til Storelva ligger hovedsaklig i Kvænangen kommune, men øvre deler når såvidt inn i Alta kommune. Det utgjør et areal på 186 km²; som strekker seg fra havnivå i vest, der elva løper ut i Burfjorden (bilde 10), og østover til Flintfjellområdet (841 m o.h.) ved fylkesgrensa mot Finnmark. I nord når det like nord for Hestvatnet (614 m o.h.), og i sør ca. 3 km sørvest-vest for Gædasvarri (807 m o.h.). Størstedelen av arealet ligger mer enn 400 m o.h., med områdene i sør ved Middavarri som de høyeste (opptil 916 m o.h.). Det er flere store og små vatn innenfor nedbørfeltet. De finnes spredt innen hele området, men færrest i de sørvestlige deler. De største er, fra sør mot nord; Storelvvatnet (634 m o.h.), Jo-Larsavatnet (415 m o.h.) og Suorregædjevavri (644 m o.h.). Storelva drenerer nesten rett fra øst mot vest. De siste ca. 8 km fra sørøst mot nordvest. Fra området ved Kåsen, og til Dalsbotn, har elva et rolig og meandrerende løp. Ovenfor og nedenfor løper den stort sett stri, i stryk og i fosser. Storelva renner i et dalpreget område i ca. 2/3 av sin lengde.

De geologiske forholdene i vassdraget er svært sammensatte. Granittisk gneiss, meta-arkose og dolomitt er dominerende, men i tillegg finnes gråvakke, glimmerskifer, kvartssandstein, siltstein og leirskifer blant flere andre. I sørvestlige deler finnes store moreneforekomster.

Skoggrensa i området ligger på ca. 300-350 m o.h. De nedre delene av vassdraget er bevokst med skog. Dominerende treslag er furu, som sammen med bjørk står i blanding oppover dalsidene og ned mot dalbotnen. Langs elva er det rik vegetasjon, med selje, gråor og vier. Dette gjelder særlig partiene mellom Kåsen og Dalsbotn der elva er rolig og meandrerer. Ved Pekkamyra naturreservat finnes et større område med meget fuktige, gjengroende myrer og små vatn. Her preges vegetasjonen av sneller og vier, med et tresjikt mest bestående av bjørk. Fra Dalsbotn og innover mot Middavarre

Bilde 8. Utløpet av Kvænavassdraget. I bakgrunnen skimtes også utoset av Nordbotnelva.

Bilde 9. Utsikt nedover Badderelva med Badderfjorden i bakgrunnen.

Bilde 10. Storelvas utløp i Burfjorden.

Bilde 11. Parti med hogstflater/plantefelt og skogsbilveier ved Storelva.

står små rester av grov furuskog, som er hogd ut etter krigen. Her er plantet inn noe gran, samt furu og lerk. I dalen innenfor Middavarre overtar bjørka fullstendig. Skogen er generelt av småbregne- og blåbær-/kreklingtype.

Området er bebygd langs fjorden og på elveøra, samt omkring Kåsen. Ved Kåsen finnes det også kultivering av jordbruksarealer. Det samme gjelder ved Pekkamyra/Båtvatnet og Dalsbotn. E-6 går gjennom de nedre deler av vassdraget. Den og en annen liten sidevei krysser elva med bru ca. 2 km ovenfor utløpet. I elva nedenfor brua over E-6 er det bygge ei laksetrapp. Skogsbilveier, hogst og beplantning finner vi i områdene ovenfor Dalsbotn (jf. bilde 11), og delvis også ned til Kåsen og over mot Pekkamyra naturreservat. Det finnes også flere kraft- og telefonlinjer i området.

Ornitologiske forhold

Nedbørfeltet til Storelva (Burfjorden) ble undersøkt i perioden 29-30.06. Antall fuglearter som ble observert under denne tiden var 34, mens informasjon om ytterligere 57 arter ble gitt av privatpersoner i området. Dette gir til sammen 91 arter, hvorav de fleste bør kunne hekke innen området (jf. tabell 4).

Av truede/sårbare arter kan nevnes storlom, kongeørn og jaktfalk - hvorav de to førstnevnte er påvist hekkende i området. Det samme er også gjeldende for snøugle. Vel verdt å nevne er også en koloni av rødnebbterne. Omlag 150 individer hekker på øra ved elvas utløp i Burfjorden.

Pekkamyra naturreservat er den beste biotopen for våtmarksfugler innen vassdraget. Ellers finnes det mange gode hekkeplasser for klippehekkende rovfugl flere steder.

STORELVA (Stuorrajákka) (228/1)

Naturforhold

Storelvas nedbørfelt, som ligger stort sett i Lebesby kommune, har et nedslagsfelt på 690 km². Elva munner ut inne i Storfjorden, like vest for Kunes. I vest følger nedbørfeltets grense stort sett kommunegrensa mot Porsanger, og i sør har det sine kilder på vel 1000 m o.h. ved grensa til Tana kommune. Lengst øst når det inn mot Nuortta Borggagaissa (667 m o.h.), og grenser lengst nord går ca. 2 km sør-sørøst for Gæccalas. Innen vassdraget er det flere større og mindre vatn. De største er, fra nord mot sør; Suolujavri (143 m o.h.), Cullujavri (132 m o.h.) - begge i Luobbaljåkka-vassdraget - og Vuonjaljavrit (538 m o.h.) i Vuonjaljåkka-vassdraget. Helt sørøst i Storelva (Stuorrajákka) ligger også noen relativt store vatn; - Coarvusjav'ri (577 m o.h.) og Gæi'dnujav'ri (556 m o.h.) og helt i sør Gurrujav'ri (534 m o.h.). Storelva drenerer fra sør mot nord/nordøst. I den sørlige halvdel kobler Njærrinjåkka og Rætkajåkka seg på, og i den nordlige tredjedelen Luobbal- og Vuonjaljåkka. Hele Storelva er relativt vid, men renner stort sett i stryk hele veien. Den skifter ofte løp på sin vei, grunnet all løsmassen. Det meste av de rolige partiene er å finne i de sørlige deler. De roligste partier av noen størrelse er å finne i Luobbaljåkka-vassdraget. Storelva preges av sand-, grus- og steinører i de nederste kilometrene, og ved utløpet (jf. bilde 12).

Vassdragets geologi er svært vekslende. De dominerende er flere typer av kvartsitt og metaslamstein,

samt kvartsittisk sandstein. Av andre kan nevnes diverse tillit- og gneiss-typer samt dolomitt. Det er også mange morener i landskapet.

Skoggrensa i nedbørfeltet ligger på ca. 200 m o.h. Vassdragets skogsområder er fullstendig dominert av bjørk, med en utforming svært lik fjellbjørkeskog. Feltsjiktet består av blåbær og krekling. Det er dessuten i enkelte partier der det finnes litt fuktige drag noe bjørkeskog av lågurt-typen. Innslag av rogn, osp og selje forekommer også. Seljeinnslagene finner en spesielt langs elva. I nordvestre del av området er det en del myr med starr, myrull og snellevekster. Disse ligger i tilknytning til flere større og mindre vatn, med tilhørende bekker og sig (jf. bilde 13). I de høyereliggende arealer, og på mesteparten av arealene i sør, er vegetasjonsdekket svært fattig eller mangler helt.

Boligbebyggelse (sommerboliger) finnes spredt oppe på fjellet langs Rv-6 og et stykke nedover i dalen. Rv-6 krysser gjennom vassdraget i øst-vest retning, men den krysser ikke selve Storelva. Det er flere mer eller mindre opparbeidede småveier (avkjørsler) i tilknytning til Rv-6 (spredt langs denne) og Storelva. Det samme er gjeldende for en rekke terrengtraséer brukt av terrengbiler (oftest forsvaret). Terrengtraséene og de andre småveiene/avkjørslene er noen plasser sammenfallende. På østsiden av Rv-6, ca. 1,5 km vest for Kunes, ligger en søppeltipp. Fra denne er det en del problemer med "flygende" søppel. Det er massevis av reingjerder innen området. Telefonlinje og flere kraftlinjer krysser også nedbørfeltet. Ved utløpet av elva finnes det ei radiomast (radiofyr).

Ornitologiske forhold

Befaringen i Storelva (Stuorrajákka) ble foretatt i tidsrommet 01.-05.07. Gjennom kontakt med lokalbefolkninga fikk vi opplysninger om 41 fuglearter som ikke ble registrert under feltarbeidet, mens det under selve befaringen ble observert 52 arter. Dette gir til sammen 93 arter, som med få unntak må kunne anses som hekkende inne området (jf. tabell 5).

Når det gjelder sårbare eller sjeldne arter kan en nevne stor- og smålom, sangsvane, ringgås (østlig rase), jaktfalk og kvartbekkasin. Med unntak for ringgåsa, og med et lite spørsmålstegn ved jaktfalken, er resten funnet hekkende innen området. Det er sett flere individer av lappugle på våren, og en må anta at boltit finnes hekkende innen vassdraget. Det samme gjelder for snøugle (i gode år).

Tatt i betraktning vassdragets beliggenhet, så synes det spesielt å ha verdi for våtmarksfugler. I denne sammenheng kan blant annet arealene ved Suokijav'ri i nordvest trekkes fram samt fjærområdet ved Storelvas utløp, som er et verdifullt rasteområde på trekket. Ellers byr deler av arealet på bra hekkehabitater for enkelte spurvefugler, samt arter som steinvender og boltit (ikke påvist).

LANGFJORDELVA (331/1)

Naturforhold

Langfjordelvas nedslagsfelt ligger hovedsakelig innenfor Gamvik kommune, men deler av det ligger i Tana og Lebesby. Nedbørfeltet er på 340 km². Langfjordelva munner ut innerst i Langfjorden i nordøstligste del av nedslagsfeltet (jf. bilde 14). Det østligste punktet ligger like øst for Iesjavri (308 m o.h.), i Tana kommune. Den sørligste avgrensningen går i hovedsak mellom Gáv'dagalçákkat (474

Bilde 12. Storelva like før utløpet.

Bilde 13. Utsikt mot våtmarksområdene ved Sturrajunjav'ri, som ligger innenfor Storelvas sidevassdrag Luobbaljåkka.

Bilde 14. Langfjordelvas utløp.

Bilde 15. Utsikt fra Svineryggen og oppover Langfjorddalen like ovenfor Øvredalen.

m o.h.) og Æs'turgæccelas (466 m o.h.), og den vestligste ved Akkucák'ka (402 m o.h.), omtrent 3 km nord-nordøst for Ifjord; herfra videre nordøstover, via Stortuva (350 m o.h.) i Bekkarfjord, til Mietteras'sa-området, lengst i nord. I området finnes også en del større og mindre vatn. De største er, fra sør til nord; Æs'turjavri (242 m o.h.), Gik'sjavri (245 m o.h.) og Storstvatnet (160 m o.h.). Vassdraget drenerer fra sør mot nord, for så å dreie mot nordøst ved Øverdalen (bilde 15). I sørøst er det flere større elver som danner Stuorrajákka. Denne tar med seg Æs'turjåkka fra sørvest, og disse går over i Langfjordelva, som lenger nord får tilslutning fra flere mindre elver og bekker. Langfjordelva er relativt stri, og har få stille partier (av noen størrelse) i de nedre deler. De mest stilleflytende partiene er i området rundt Laggumák'ki, hvor elva meandrerer noe. Ellers finnes de relativt flate (store) partier kun oppe på snaufjellet.

Nedbørfeltets geologi domineres av skifrig, usortert metakonglomerat og bergarter av vendisk til tidlig-kambrisk alder. Av andre kan blant annet nevnes diverse slamsteinstyper, sandsteinstyper og kvartsitt-typer.

Skogbildet i vassdraget består av bjørkeskog, av blåbærtypen. Skoggrensa i Langfjordelv-vassdraget går ca. 150 m o.h. På elveøra mot sjøen samt ved elva og i fuktige drag i de øvre deler av vassdraget, er det stedvis et stort innslag av høyvokst vier. Skogen er forholdsvis småvokst - det vil si at den har mer karakter av fjellbjørkeskog. Det finnes et rimelig bra vegetasjonsdekke i høyden av krekling og dvergbjørk, men også relativt store partier uten nevneverdig vegetasjon. Disse preges av et steinlandskap som oftest når helt ned til skoggrensa. I øvre halvdel av vassdraget finnes en del "større" og mindre myrer. På disse områdene er det for det meste starrvegetasjon.

Bebyggelse er å finne i de nederste delen av dalen. Hyttebebyggelsen ligger spredt langs elva. Det finnes vei på begge sider langs elvas nederste deler. "Jordbruksvegen" på nordsiden går fra bebyggelsen ved fjordbotnen og omlag 6 km oppover dalen. Den brukes delvis som skyssveg; for å skyse laksefiskere som ankommer Lag'go med båt. I elva finnes ellers fire laksetrappet, fordelt på tre steder. Alle innen et område på ca. 2 km, ved Svineryggen, mellom Nerdalen og Øverdalen. Rv-6 krysser gjennom vassdragets øvre deler. Det er også en del telefon- og kraftlinjer i området. Noen av dem følger vassdraget mens andre krysser gjennom det. Innen nedslagsfeltet finnes også en god del reingjerder. Oppe på Ifjordfjellet, hvor det går et skillegjerde mellom sommer og vinterbeite, ser man et grelt eksempel på totalt nedslitt vegetasjon - en følge av reinens sommerbeite i området (jf. bilde 16). Ellers er det i vassdragets lakseførende deler utført en del tilrettelegging for friluftslivet (laksefiskerne). Dette er gjort i form av utsetting av søppeldunker og klargjøring av bålved, - oftest ved de plasser hvor en ønsker at folk skal ha teltleirene. Dette må sees i sammenheng med den relativt store slitasjen som laksefisket har ført til langs elva (gjelder både stier og "hugging" av bålved).

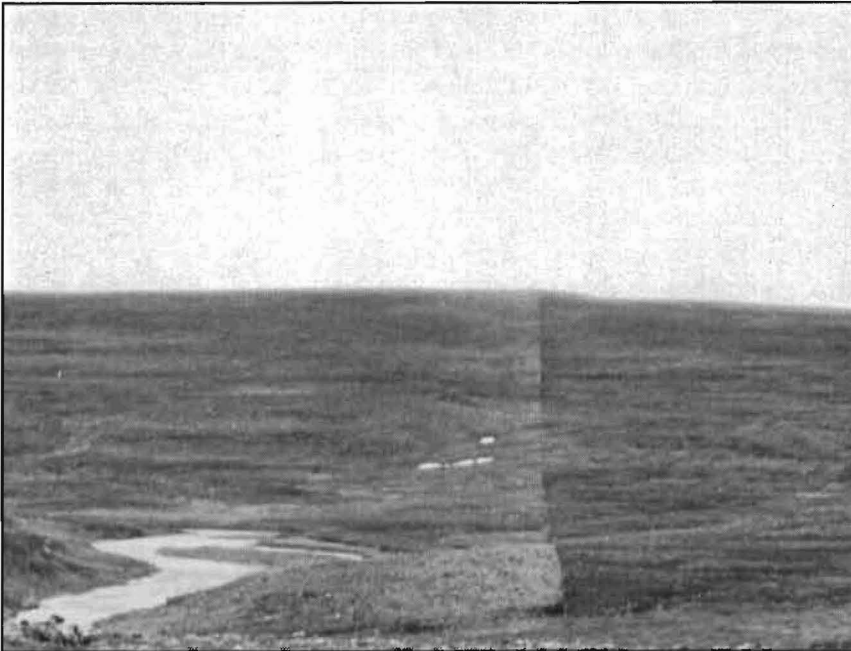
Ornitologiske forhold

Befaringen av Langfjordelva ble gjennomført i perioden 06.-08.07. Fra dette vassdraget er det registrert 64 fuglearter, 27 av disse er kun kjent gjennom meddelelser fra privatpersoner lokalt. En ugunstig værtype i perioden får nok ta sin del av skylda for at så få arter ble observert under befaringsen. Nesten samtlige av de registrerte artene bør kunne hekke her (jf. tabell 6).

Av sårbare og truede arter, som er påvist hekkende i vassdraget, kan nevnes storlom, smålom og kongeørn. Deler av det er godt egnet for klippehekkende rovfugl. Jaktfalk bør kunne påvises.

Nedslagsfeltet ser ut til å kunne ha en viss betydning for hekkende våtmarksfugl i området. Spesielt de "store" flate partiene ved Laggumák'ki, der elva og småbakkene meandrerer og der det også finnes

noen våte myrområder i tilknytning til små tjønner og vatn. Små myr- og våtmarksområder finnes for øvrig også spredt innen nedslagsfeltet. Partiene i fjæresonen inne i fjordbotnen representerer gode rasteplasser på trekket. Kongeørna synes å trives godt i området. En annen art, som også burde finne seg vel til rette her, er boltit.

Bilde 16. Reingjerdet som skiller sommer- og vinterbeite sett mot Stuorrajåkalas.

VESTERELVA (til Meskfjorden) (241/4)

Naturforhold

Vesterelvas nedbørfelt ligger i Tana og Nesseby kommuner. Det munner ut i Meskfjorden i bunnen av Varangerfjorden. Nedslagsfeltet er på 224 km² og strekker seg fra havnivået i nord til en høyde 419 m o.h. ved Guorrunjunis, ikke langt fra finskegrensa, i sør. Vassdraget preges av et stort antall større og mindre vatn. De største er, i rekkefølge fra sør til nord; Lavtajavri (240 m o.h.), Skalvejavri (224 m o.h.), Savetjavri (189 m o.h.), Suolujavri (168 m o.h.) og Njidgojavri (94 m o.h.). Selve Vesterelva løper ut av Njidgojavri og renner i stiller og stryk mot sjøen (bilde 17 & 18). Nedslagsfeltet har jevnt over små høydeforskjeller, det følger ikke noe tydelig dalstrøk, men er likevel nokså kupert.

Berggrunnen i vassdraget består utelukkende av eldre grunnfjell. Rød og grå gneis og granitt er dominerende i storparten av nedslagsfeltet, mens metagabbro dekker noe areal i sørvest.

Skoggrensa varierer fra ca. 300 m o.h. innerst i vassdraget, til ca. 100 m o.h. nærmest sjøen. Mesteparten av arealene i vassdraget ligger under denne høyden og er derfor mer eller mindre tresatt.

Skogbildet domineres av en småvokst fjellbjørkeskog av blåbær/krekling og lavtype. På fuktig mark og langs elva finnes til dels betydelig innslag av vier og selje. Også småvokst osp finnes på egnede steder. Vassdraget har et betydelig innslag av myr. Særlig viktig i denne sammenheng er de store myrområdene Loakkejæggi og Stuorrajæggi, som strekker seg over flere kvadratkilometer på vestsida av Vesterelva, i nedre del av vassdraget. Myrene, som er av fattig fastmatte- og mjukmatte/lausbotntype med ombrotrofe tuer (pals), har en rekke små vassputter, høljer og gjøl.

Bosetninga i Vesterelv-vassdraget er konsentrert til områdene nærmest sjøen og et stykke oppover langs elva. En del areal er her dyrket opp til landbruksformål. En hel del hytter og gammer finnes spredt innover i vassdraget, med størst konsentrasjon i området rundt Njidgojavri. Bru over elva finnes på fire steder; der hvor E6 krysser vassdraget, ved stedet Vesterelv, øst for Reikejåkgoulba og nord for Addjalasguolba. Fisketrapp finnes på to steder. Kraftlinjer krysser vassdraget parallelt i retning nord-sør nede ved Vesterelv. Sørøver fra Rætkaguolba er det anlagt en trasé for terrengkjøretøy langs en tidligere sti innover til Njidgojavri og Siggaguolba. Denne brukes også av barmarkskjøretøy inklusive biler og beltevogner.

Ornitologiske forhold

Vesterelva ble befart i tidsrommet 09.-11.07. Antal fuglearter observert under befaringen var 51, mens 21 arter er kjent gjennom lokale kilder. Samlet gir dette 75 fuglearter hvorav flesteparten enten er konstatert hekkende eller antas å kunne hekke her (jf. tabell 7).

Vassdraget har en god representasjon av våtmarksfugl, noe som har klar sammenheng med den store forekomsten av vann- og våtmarksbiotoper innenfor nedbørfeltet. Særlig myrkompleksene Loakkejæggi og Stuorrajæggi bør trekkes fram. Av betydelig ornitologisk verdi som rasteplass for fugl under trekket vår og høst er dessuten fjærområdene ved Vesterelvas utløp i Meskfjorden.

Av sårbare arter kan være verdt å nevne at storlom er konstatert hekkende. Havørn og kongeørn er sett på "streif" i området.

NYELVA OG REPPENELVA (RÆPPENJÅKKA) (242/1)

Naturforhold

Vassdragene Nyelva og Reppenelva (Ræppenjokka) ligger i Nesseby og Sør-Varanger kommuner på sørsida av Varangerfjorden. Nedslagsfeltene grenser opp mot hverandre og strekker seg fra havnivå og sørøver inn mot finskegrensa, med et høyeste punkt 432 m o.h. ved Gærretoaivi. Det samlede areal er på 309 km². Reppenelvas nedbørfelt er størst (172,5 km²). Vassdragene kjennetegnes av en mengde vatn. De største er Diergejavri (172 m o.h.) og Ai'dneluobbal (160 m o.h.) i Reppenelva, og Stuorra Lattajavri (199 m o.h.), Sabbenjavri (175 m o.h.) og Sundejavri (154 m o.h.) i Nyelva. Fra utløpet av Ai'dneluobbal renner Reppenelva i et forholdsvis bredt, storteinet leie og mer eller mindre i stryk ned til Ræppenguolba, før den tilbakelegger det siste stykket ned mot sjøen i fosser. Nyelva har sine indre kilder i traktene sør for Rappesgaisa. Herfra renner den i grove trekk rett nordover til den når sjøen. På veien danner elveløpet flere stiller/mindre vann, populært kalt lombolaer. De siste tre-fire kilometrene renner Nyelva i fosser og stryk gjennom morenemasser hvor den stadig skifter løp, et fenomen som har gitt opphav til navnet Nyelv.

Berggrunnen i nedslagsfeltene består utelukkende av eldre grunnfjell. Rød og grå gneis og granitt dekker storparten av arealet, mens metagabbro utgjør det gjenstående. Terrengformene er svært kuperte i nord, mens de sørlige og indre deler er rolige med et visst viddepreg (jf. bilde 19). Særlig kupert er Nyelvdalen, som stedvis er vanskelig farbar med mye ur og flåg (bilde 20).

Skoggrensa varierer fra ca. 300 m o.h. innerst i vassdraget, til ca. 100 m o.h. i nord. Omkring en tredel av nedslagsfeltet ligger under denne grensa og er mer eller mindre tresatt. Skogbildet domineres fullstendig av småvokst fjellbjørkeskog av blåbær/krekling- og lavtype. Rogn, selje og osp forekommer, men i beskjedne mengder. Utover dette finnes en del vier. Over tregrensa er vegetasjonen mer eller mindre alpin, avhengig av jordsmonn og høyde over havet, med et betydelig innslag av rabbevegetasjon av dvergbjørk/krekling-type.

Bosetning finnes for begge vassdragenes sitt vedkommende i umiddelbar tilknytning til sjøen. Hytte- og gamlebebyggelse finnes dessuten videre spredt innover i vassdragene, med størst konsentrasjon i områdene ved Diergejavri og Bæivejavri. Bru over elvene finnes kun der E6 krysser disse nede ved sjøkanten. To kraftlinjer krysser nedre del av vassdragene parallelt i retning øst-vest. Ved Ræppen-guolba finnes et større grustak. I nedre del av begge vassdrag har barmarksferdsel med motorkjøretøy satt stygge spor i vegetasjonsdekke samt medført erosjon. I Nyelvdalen har militær øvingsaktivitet med beltevogner stedvis medført blant annet utgravinger av elvebredden.

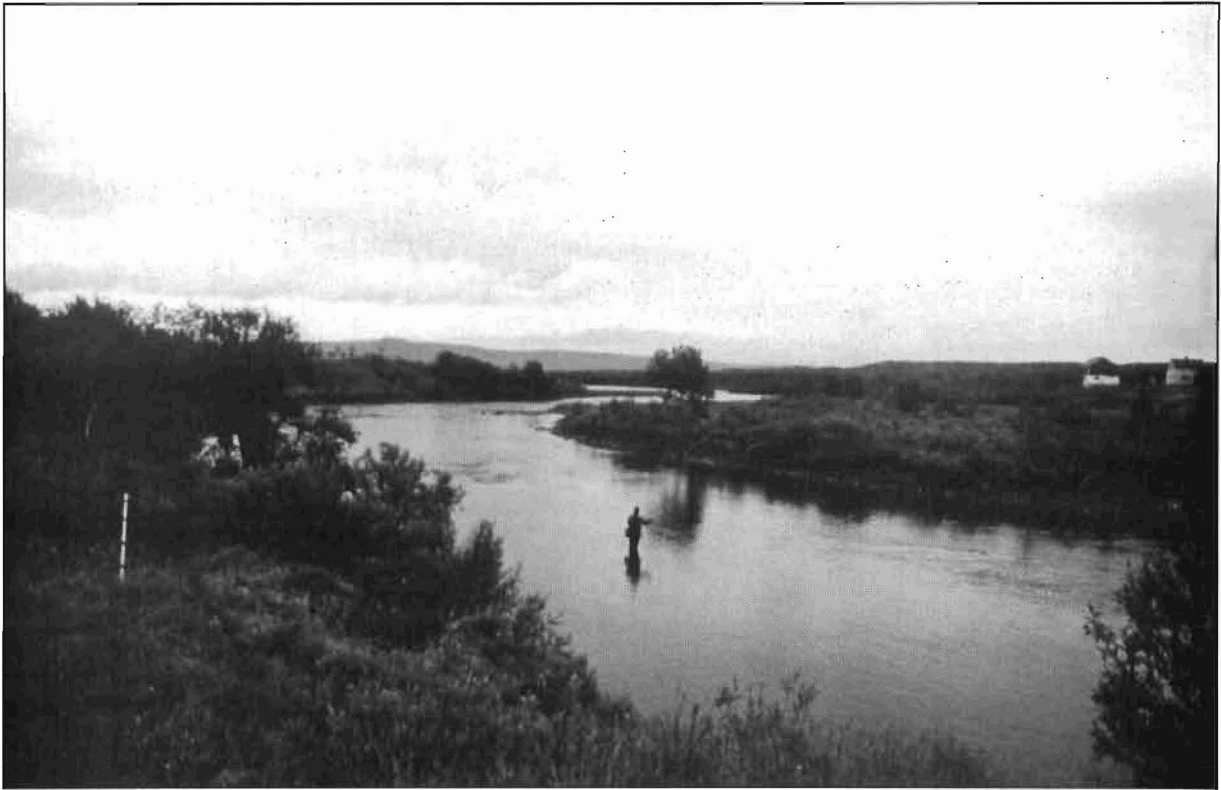
Ornitologiske forhold

Nyelva og Reppenelv-vassdragene ble befart i tiden 11.-14.07.

Været i den aktuelle perioden var svært ugunstig, tidvis med tykk tåke, og dette kan i noen grad forklare at kun 39 fuglearter ble observert under befaringsa. 14 arter er i tillegg kjent gjennom lokale kilder. Til sammen blir dette 53 arter, hvorav samtlige anses å kunne hekke (jf. tabell 8).

Av truede/sårbare arter er bl.a. observert jaktfalk. Landskapsformene, særlig i Nyelvdalen, gir mange potensielle reirplasser for klippehekkende rovfugl, og hekking av jaktfalk og annen større rovfugl er ikke usannsynlig. Videre kan nevnes at storlom er fast hekkefugl i området.

Objektet har ganske sikkert et større potensiale for våtmarksfugl enn det som kan leses direkte ut fra artslista. I den sammenheng kan områdene omkring Ladjalakjavrit og oppover langs Njoaskejåkka trekkes fram som særlig interessante.

Bilde 17. Et rolig parti av Vesterelva like ovenfor utoset i Meskfjorden.

Bilde 18. Utsikt nedover sentrale deler av elvedalen med Hær'gevarri sentralt i bakgrunnen.

Bilde 19. Viddelandskap sørøst for Diergejavri i indre deler av Reppenelvas nedbørfelt.

Bilde 20. Parti fra sentrale deler av Nyelva.

4. VASSDRAGENES ORNITOLOGISKE KVALITETER

Tabell 9 gir en oversikt over antall arter som ble observert under befaringen av de aktuelle vassdragene sommeren 1992, samt totalt antall kjente registrerte (tilleggsopplysninger fra lokalkjente) fra de samme områdene. Antallet som potensielt kan eller som konkret er påvist hekkende innen nedbørfeltene er angitt i parentes. Antall arter som ble registrert under befaringen representerer det beste komparative grunnlagsmaterialet for å vurdere hvor artsmangfoldig faunaen innen de ulike nedbørfeltene er, selv om dette antallet selvsagt er langt mindre enn det som reelt forekommer innen hvert enkelt objekt. Thingstad (1990) har anslått at omlag halvparten av artsinventaret som reelt forekommer innen et nedbørfelt kan forventes å bli fanget opp ved en befaring av det omfanget som her er utført. På lokaliteter med mange trekkgjester vil selvsagt en slik engangs sommerbefaring underestimere antall forekommende arter. For øvrig vil de mer sjeldent/sparsomt forekommende artene, som ofte kan komme inn under kategorien sårbare/truete, gjerne bli oversett ved en slik kort befaring. Dette siste vil kunne ha spesiell stor betydning når en skal evaluere de ornitologiske kvalitene av et nedbørfelt. Tilgjengeligheten til de mest verdifulle fuglebiotopene, samt værforholdene på selve befaringsstidspunktet under selve befaringen, vil videre ha stor innvirkning på det registrerte artsmangfoldet ved slike overfladiske befaringer. De kvantitative forekomstene av ulike arter vil selvsagt også ha stor betydning for hvor viktig ulike nedslagsfelter er for fuglefaunaen, men dette lar seg vanskelig bedømme uten at en foretar langt mer omfattende registreringsarbeider. I de foreliggende artsoversiktene (tabellene 1 - 8) har en derfor bare måttet nøye seg med å antyde om de aktuelle artene kun er registrert noen få ganger eller om de er mer vanlige/typiske innenfor nedbørfeltene til de aktuelle vassdragene.

Tabell 9. Oversikt over antall observerte fuglearter under befaringen og på grunnlag av tilleggsopplysninger fra lokale kilder innen de 8 aktuelle vassdragene. Antallet potensielt hekkende (B, C og D-kodet i tabellene 1-8) er satt i parentes

Vassdrag	Verneplan-nummer	Antall observerte under befaringen	Antall observerte på grunnlag av tilleggsopplysninger
Lyngsdalselva	204/2	42(39)	60(49)
Navitelva	209/1	50(46)	68(59)
Badderelva, Kvænangsvassdraget og Nordbotnelva	209/2	32(28)	124(102)
Storelva (Burfjorden)	210/2	24(31)	91(81)
Storelva (Stuorrajåkka)	228/1	52(49)	93(85)
Langfjordelva	233/1	37(37)	64(62)
Vesterelva (til Meskfjorden)	241/4	51(50)	75(72)
Nyelva og Reppenelva	242/1	39(39)	63(53)

Ettersom alle de aktuelle vassdragene allerede er vernet mot kraftutbygging, synes det verken naturlig eller ønskelig å foreta en evaluering av disse på grunnlag av alle de 10 kriteriene som ble benyttet ved Verneplan-IV arbeidet i to fylkene (Thingstad & Dahl 1990, Bangjord & Thingstad 1990). Det er likevel mulig å foreta en grov vurdering av de ornitologiske kvalitetene knyttet til de aktuelle nedbørfeltene.

Alle objektene i Troms ligger i skogregionen, en region der det etter hvert er vernet nokså mange objekter. Fra objektet Badderelva, Kvænangsvassdraget og Nordbotnelva var det mulig å få samlet inn spesielt mange opplysninger om fuglelivet fra en lokal kilde (Dag Gjerstad), slik at forholdsvis få av de observerte artene i disse vassdragene ble registrert i tillegg eller med høyere hekkkode under selve befaringen. På grunnlag av det foreliggende materialet synes dette objektet å peke seg ut som spesielt ornitologisk verdifullt. Området har et stort mangfold av fuglearter, det huser flere sårbare bestander og innslaget av rovfugl og vannfugl (ender og vadere) er betydelig. Også Storelva (objekt 210/2) i Troms har et stort artsmangfold. Vassdraget har betydelig verdi for rovfugler og ugler og huser dessuten gode vadefugl-biotoper. Objektet har følgelig stor ornitologisk verdi. Lyngsdalselva har en relativt rik spurvefuglfauna og skulle ha potensiale som et rimelig bra rovfuglområde (kongeørn påvist hekkende). I Navitelva hekker både kongeørn og havørn. Begge de to siste objektene synes likevel kun å ha en mer moderat ornitologisk verneverdi.

I Finnmark omfatter Storelvas (Stuorrajåkka) og Langfjordelvas nedbørfelter både kystregionen og den submaritime skogregionen. Storelva har en artsrik fauna der det også inngår bestander av flere "truede" arter. Dessuten inneholder nedbørfeltet gode vaderbiotoper. Den ornitologiske verdien av dette området er derfor stor. Kvalitene til Langfjordelva lenger øst er ikke like store, og dette vassdraget vurderes derfor kun til å ha moderat ornitologisk verdi. Også Vesterelva ligger stort sett i den submaritime skogregionen. Vassdraget inneholder gode vaderbiotoper og områdene ved utosen representerer en god rastelokalitet under trekktiden. Alt i alt synes derfor nedbørfeltet å ha stor ornitologisk verdi. Nyelva og Reppenelva ligger i Sør-Varangers skogregion. Objektet synes å kunne ha kvaliteter for klippehekkende rovfugler og trolig også til en viss grad for vannfugler. Som for en del andre objekter trekker imidlertid en del tekniske inngrep ned helhetsinntrykket, og samlet sett synes disse vassdragene kun å ha moderat ornitologisk verdi.

Totalt sett inneholder etter vår vurdering objektet Badderelva, Kvænangsvassdraget og Nordbotnelva i Troms (209/2) meget store ornitologiske verdier. Storelva (Burfjorden) i Troms (210/2) og Storelva (Stuorrajåkka) (228/1) og Vesterelva (til Meskfjorden) (241/4) i Finnmark har stor verdi. De øvrige synes kun å ha moderat verdi, men ingen av de aktuelle objektene blir vurdert til å ha liten ornitologisk verdi.

5. LITTERATUR

- Bangjord, G. & Thingstad 1990. Ornitologiske befaringer i aktuelle verneplan IV-vassdrag i Finnmark. - Notat Zool. avd. 1990-4: 1-43 + vedlegg.
- Bevanger, K. 1986. Number of bird species used for selection of protected areas. - Fauna norv. Ser. C, Cinclus 10: 45-52.
- Dahl, E., Elven, R., Moen, A. & Skogen, A. 1986. Vegetasjonsregionkart over Norge. 1:1500000. - Nasjonalatlas for Norge. Statens kartverk.
- Fylkesmannen i Finnmark og Norsk ornitologisk forening, avd. Finnmark. Udat. - Fugleatlas for

Finnmark. 226 s.

Nordiska ministerrådet. 1984. Naturgeografisk regionindelning av Norden. 289 s. + vedlegg.

Sigmond, E.M.O., Gustavson, M. & Roberts, D. 1984. Berggrunnskart over Norge. 1:1 million. - Nasjonalatlas for Norge. Norges geologiske undersøkelse.

Størkersen, Ø.R. 1992. Truete arter i Norge. Norwegian Red List. - DN-rapport 1992-6: 1-89.

Thingstad, P.G. 1990. Oversikt over fuglefaunaen og de ornitologiske verneinteressene i trønderske Verneplan IV-vassdrag. - Notat zool. avd. 1990-1: 1-76 + vedlegg.

Thingstad, P.G. & Dahl, E. 1990. Ornitologiske befaringer i aktuelle Verneplan IV-vassdrag i Troms sommeren 1989. - Notat Zool. avd. 1990-2: 1-36 + vedlegg.

Hittil utkommet i samme serie:

- 1989-1: Thingstad, P.G., Arnekleiv, J.V. & Jensen, J.W. Zoologiske befaringer av aktuelle ilandføringssteder for gass i Midt-Norge.
- 1989-2: Thingstad, P.G. Kraftledning/fugl-problematikk i Grunnfjorden naturreservat, Øksnes kommune, Nordland.
- 1989-3: Thingstad, P.G. Konsekvenser for marint tilknyttete fuglearter ved eventuell utfylling av Levangersundet.
- 1990-1: Thingstad, P.G. Oversikt over fuglefaunaen og de ornitologiske verneinteressene i trønderske Verneplan IV-vassdrag.
- 1990-2: Thingstad, P.G. & Dahl, E. Ornitologiske befaringer i aktuelle verneplan IV-vassdrag i Troms sommeren 1989.
- 1990-3: Thingstad, P.G. & Frengen, O. Kvalitative og kvantitative ornitologiske observasjoner fra Tautra.
- 1990-4: Bangjord, G. & Thingstad, P.G. Ornitologiske befaringer i aktuelle verneplan IV-vassdrag i Finnmark.
- 1991-1: Thingstad, P.G. Nerskogmagasinets effekter på tilgrensende fuglepopulasjoner. Sammendrag av prosjektarbeidet 1989-90.
- 1991-2: Thingstad, P.G. Konsekvenser for det nordboreale fuglesamfunnet av ulike driftsformer i skogbruket. Erfaringer fra et pilotprosjekt i Lierne 1989/91.
- 1992-1: Tømmeraas, P.J. Konsekvensundersøkelser på rovfugl og kråkefugl i Alta-Kautokeino- og Reisavassdragene. Årsrapport 1991.
- 1992-2: Berg, O.K. & Berg, M. Forsøk for å bedre oppgangen i fisketrappen ved Løpet kraftstasjon, Rena.
- 1992-3: Koksvik, J.I. Ørreten i Innerdalsvatnet i perioden 1982-1989.
- 1992-4: Winge, K. & Koksvik, J.I. Undersøkelser av bunnfauna og fisk i forbindelse med flytting av elveleiet i Gaula ved Støren i Sør-Trøndelag.
- 1992-5: Arnekleiv, J.V. Fiskeribiologiske referanseundersøkelser i Stjørdalselva 1990-91 i forbindelse med bygging av Meråker kraftverk.
- 1992-6: Kraabøl, M. & Arnekleiv, J.V. Gytevandring til Hunderørret. Status for prosjektarbeidet 1991.
- 1992-7: Koksvik, J.I. & Arnekleiv, J.V. Verneplan IV. Ferskvannsbiologiske data fra et utvalg vassdrag i Troms og Finnmark.
- 1992-8: Thingstad, P.G. Ornitologiske konsekvensundersøkelser i Beiardalen i forbindelse med Stor-Glomfjord-utbyggingen. Status etter to år med forundersøkelse.
- 1992-9: Dolmen, D. Herptilreservat Rindalsåsene. Forslag til verneområde for amfibier og reptiler.
- 1992-10: Thingstad, P.G. Konsekvenser for det nordboreale fuglesamfunnet av ulike driftsformer i skogbruket. Status etter ett års takseringer i Furudalsområdet, Nord-Fosen.
- 1993-1: Tømmeraas, P.J. Konsekvensundersøkelser på rovfugl og kråkefugl i Alta-Kautokeino- og Reisavassdragene. Årsrapport 1992.
- 1993-2: Bongard, T. & Arnekleiv, J.V. Bunndyrundersøkelser i Hotranvassdraget og Årgårdsvassdraget, Nord-Trøndelag.
- 1993-3: Arnekleiv, J.V. Ferskvannsbiologiske undersøkelser i Hustadvassdraget, Møre og Romsdal 1992, med konsekvensvurdering av økt vannuttak.

- 1993-4: Dolmen, D. Herptilreservat Geitaknottheiane. Forslag til verneområde for amfibier og reptiler.
- 1993-5: Kraabøl, M. & Arnekleiv, J.V. Telemetristudier over Gausørretens vandringer i Lågen og Gausa. Status for prosjektarbeidet 1992.
- 1993-6: Winge, K. & Koksvik, J.I. Bestandsparametre hos ørret i et reguleringsmagasin og et tilknyttet terskelbasseng.
- 1993-7: Dahl, E., Hjelmseth, W. & Thingstad, P.G. Ornitologiske befaringer i verneplan I/II-vassdrag i Troms og Finnmark sommeren 1992.

ISSN 0803-0146